

ali je zaplahutal ptič v samoti
in od molka neprodinre teme zledenel?

Poslušam vase, da bi spoznal,
ali v meni tako tajno poje?
Vonj tvojih rok me je vsega obdal.
Trpim od neznane skrivnosti tvoje.

Korake slišim, ki odmevajo skozi noč.
Ti greš, ti brez imena, ki te vse ure kličem!
V sebi čutim brstenja tajno moč
in oči daljnih pogled nepremičen.

Čakam. — Iz tišine vame blazni obup.
Tesnó je in nikogar ni pred vrati.
V vodah noči je utonil zadnji up.
Premišljam, kako veter ne more spatí.

E K S T A Z A

A N T O N O C V I R K

Ne vemo, kaj čaka nas onkraj večera.
Le v slutnji odstrè se najvišja lepota.
Tam človek pred svojo skrivnostjo umira
in vanj veje večnosti zadnja tihota.

Ste videli prsi do dna od ljubezni
prežgane? V njih srca so solnca ognjena
in zdi se, da tonejo v čudni bolezni,
ki je v hrepenenjih iz sanj brez imena.

O, vemo, kaj čaka nas onkraj večera,
ki duše presijal nam bo z zarjo pretajno,
da bomo kot vrelec, ki iz sebe izvira
in v sebi ujel je drhtenje prebajno.

D I T I R A M B

A N T O N O C V I R K

T iho nebo.	Daleč nekje
V vetru nocoj	kot sredi sanj
moti nekdo	rože goré
molka opoj.	polne molčanj.